

Kvem styrde hit din väg?

Moderato.

p *poco a poco cresc.* *f*

Långt bort om fjär-dens väg,
 Långt bort om fjäl-lets
 här - de jag din far,
 jag här - de i din

p dolce

stopp,
 mor,
 Du en - sam da - gen jag,
 jag jag i hvar du var,
 Och så - te en - sam
 jag jag i hvar du

cresc. *pp* *dolce*

opp. for. *pp* *dolce*

Lied.

H. Borenius.

Det höglåda fort gäspningen dinstår fort i glöf, den vilda fort gäspningen det ljusst, det fort gäsp

pp

glöf, i glöf Det höglåda fort gäspningen hinf urtarna ständigt i min. Röst höglåda
 din ljudas för barn gäsp

Jag sak-na-de ej dig, Jag iök-te ej din
Liksom den bäck der rann, För den, som hvi-mer

strät, här, Jag visste ej en stiq som skul-te
här, va-ro för hvar-ann, Så län-ge

ff espress. *diminu.*

lett du det var at der. Två plantor mellan

1° *Piu mosso 2°*

dem, En äng i blomning stas, Två foglar som färd

Offenbar wird die Welt als ein großer Saal dargestellt, der mit Menschen besetzt ist, die in verschiedenen Gruppen sitzen.

Was mag es heißen, was er der Himmel ist? Was mag es heißen, was er der Himmel ist?

Tempo primo

hem i skil-da lunders när. O andra ny-dus

son Hoi flög du dädan säg? O,

fa-gel lång i fram! Häm styr - de hit din väg? Till

hjer-tat som var kallt, Sag hur du häger bar Hur

Andante

Lärkröster i Maj.

Collan.

O du lummiga lund! O du skuggande skog! O du äng i din älskliga vär!
 O du lummiga lund!
 O du lund! O du skuggande skog! O du äng i din älskliga vär! Ljus är

Kun - de bli allt För den du in - tet, in - tet var? Till

crex. *f* *pp*

Fjer - tat som var kallt Jag hur du lå - got bar. Hur

expr. *p.*

Kun - de du bli allt för den du in - tet, in - tet var?

f *poco rallent.* *p*

crex. *f* *p* *pp*

rosornas doft, jag förnimmar den ny och jag ljfnas löje företår. O du

p *pp*

sänliga rik med din speglade sky, med din silfveromströ lade ständ i din

glimmande glans. Kunor randas och fly jag dem så när i loyngst in bland i din

Kesän viimeinen kukka.

1. *pp* *p* *pp*
 1. *pp*
 1. *pp*
 2. *pp*

1. *pp* *p* *pp*
 1. *pp*
 2. *pp*

1. *pp*
 2. *pp*

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

Moderato. Den slumrande lilla flickan.

Ord af Böttiger. Mus. af Gijer.

Sång.

1. Föt, fot, ti - den gäv, Blommarsujet din var!
 2. Dröm, dröm! - Ur din kneppe Tent slö - a - gat opp!

Piano.

Inert, snart viss - nar den, kommer ej i - gen.
 Tids nog vak - nar du, Sof en stund är - nu!

Stug - ga - na växa så län - ga, Sorgerna blifva så män - ga,
 Huru man älskar och sak - nar Lära du får när du vak - nar;

Blom - ma som rop - pas! Le än att rop - pas!
 So - len dig glöm - mer. - Blom - ma, som dröm - mer!

*Fatt, fatt
Tids mig* *li - den går,
saknar du,* *Njut din glada
Lef en stund annu!*

cres.

*Solen blå - ker;
Kla - ra stun - der,* *Strå - la glad, du un - ga ros!
Hvar - för i - ten y för - bi?*

*Solen sig sän - ker,
Höp - pits lun - der,* *Glädjen flyr sin Ros.
Hvar för beknen y?*

per - den -

da - si

Afton på sjön.

Alligretto non troppo.

Musik af Geijer.

Sopran
Piang.
 Att. Hör klockan klingas till afton-bön, det klingas klingas
 Hör klockan klingas till afton-bön, hör ljudet sig svingas bort

öfver öfver sjön. Det är som en suck in den stilla sjön. Öfver
 öfver öfver sjön. Det är som en suck in den stilla sjön. Öfver

lyft lik en klingandes ton all de!
 lyft lik en klingandes ton all de!

ucc.

Alligretto

Sjön Jenny.

K. J. Mering.

Sopran.
 1. Har äro den le-ende morgonens fröjder. Och dansen vid larkornas
 2. Har som marin dalarnas då lifver-gifvit, O ha vi da vinter i -

Att.

Sång 2
gen 2
 Har är ut den fid som i villmarken följde Om gålden minn
 Nej, bien, som fjärra kring rosen för-kunna, Om herliga

Om
Den

ritard. *dim.* *f a tempo* *ten.*

inande gånge? Hvar är väl den frid som i vildmarker följde Om gäller min
 ärstiden än. Oh, vi er, som värma kring rosor förkunna Den herliga

gäller min gånge?
 hur - li - ga - an. Om
 Den

ritard. *dim.*

inande gånge?
 ärstiden än.

gälla - lev min gånge.
 hur - lya - an.

Serenad. *Wagner.*

Moderato.

Sopr. *Alt.*

Bort i rymdens skyar låga, Skimran de af afton-glöd, Och med solem rista

pp

lå - ga Skaparn ar i mödan gjär. Skörrets dystra slöja

Skörrets dy - tra slöja Höljis

mf

Höljer sedan jordens rund, Och nu vill den dröja Öfver skog och lund.

se - dan jordens rund, Och nu vill den dröja Öfver skog och lund.

Långsamt. *Kuchelau.*

Sopr. *Alt.*

Työta hvilta lunderna nu, Län inga gagnar här - er du något

ljöd, Och fogeln slumrar i skogen. Om en stund, om en stund i lemnar,

slumrar, äfven du, Om en stund, om en stund slumrar, slumrar äfven du, slumrar

äfven du!
slumrar äfven du!

Moderato.

Kätsädet.

Geyer.

Sång

Odlaren döer i

Pian.

mör-ka mullen för-its sädd för kommande